

En markant sænkning af skatten på arbejdsindkomst, en forenkling af systemet, så man kan regne sin skat ud på bagsiden af en kuvert og så samtidig få flere mennesker på arbejdsmarkedet.

Men regeringen vælger at sige nej, fordi man er støbt ind i skattestoppets beton, som kun Dansk Folkeparti støtter og det endda kun på kort sigt. For som Dansk Folkeparti sagde under behandlingen af ændringsforslagene i fredags og også i dag, er det i denne valgperiode, man står bag skattestoppet. Ja, faktisk har Dansk Folkeparti jo annonceret, at man vil have en fornyet debat om skattepolitikken i forbindelse med en valgkamp, og at skattestoppet ikke er brugbart på længere sigt.

Det betyder jo, at regeringen er nødt til at gøre op med skattestoppet. For hver dag der går, hvor regeringen holder fast i sit skattestop, fraskriver man sig muligheden for at sende flere mennesker ud på arbejdsmarkedet. Det er en høj pris at betale for et dårligt princip. Det er ikke rettidigt omhu.

Det samme gælder afvikling af gælden. Regeringen er 50 mia. kr. bagud. Der er i år en forskel på 50 mia. kr. i forhold til den oprindelige 2010-plan. Det svarer til over 40.000 kr. for hvert barn under 18 år. Det er en negativ børneopsparring fra regeringen til hvert eneste barn i landet. Med andre ord er gælden pr. barn øget med 40.000 kr.

Vi tror ikke på, at regeringen er i stand til at nedbringe gælden til 23 pct. af BNP i 2010. Det kan godt være, at finansministeren tror, at opsving og konjunkturer klarer ærterne, men det er altså ikke i overensstemmelse med 2010-planen. Så ville det ærlige jo være at sige, at man forlader 2010-målsætningerne.

Hvis det er sådan, at vi står foran et opsving, så bør afviklingen af gælden jo også komme til at foregå i rekordtempo. Men det er jo ikke engang tilfældet i regeringens egen fremskrivning. Og hvis ikke man afdrager hurtigt på gælden i en periode, hvor man selv regner med opsving, hvordan skal det så ikke se ud, hvis konjunkturerne mod forventning ikke vender?

Væksten er i år nedjusteret fra 1,4 pct. til 0,4. Til næste år forventer man en vækst på 2,1. Med andre ord består opsvinget af en vækstrate på godt 2 pct. Ordet opsving forbinder man måske umiddelbart med vækstrater i en noget anden dimension. Tager man forbehold for, at det er skudår, og der er helligdage, der falder i weekender, ja, så lander regeringens forventninger om opsving på en vækstrate på under 2 pct.

Er det vækst med vilje? Og hvad kalder man det i øvrigt, når dansk økonomi har været i recession i to kvartaler i 2003? Er så det misvækst med uvilje, eller hvad skal man kalde det?

Det nyeste skud på stammen er finansministerens opfordring til, at danskerne skal gå ud og købe nye biler. Gerne dyre biler og ikke bare Venstres finansordførers brugte Mégane, som jeg stadig væk ikke tror finansordføreren er kommet af med, men det kan være, vi kan vende tilbage til det.

Finansministeren råber: Køb biler, køb biler! Det giver jo penge i statskassen. Men jeg tror, at det nødråb er udtryk for noget helt andet, nemlig en klar omgåelse af regeringens skattestop. For der er vel ikke den store aktivitetsvirkning i køb af nye biler. Derimod skæpper det jo ganske godt i statskassen.

Det Radikale Venstres er som bekendt gået med i aftaler om Det Kongelige Teater og på trafikområdet. Begge aftaler finder vi peger fremad. Det Kongelige Teater får arbejdsro til at løbe de store ambitioner ud i livet fra den danske nationalscene. Der er spændende projekter i støbeskeen, som kræver, at der er ordnede økonomiske rammer på teatret. Det sikrer finanslovsaftalen.

En styrkelse af den kollektive trafik lå os på sinde, og det lykkedes med trafikaftalen. Vi er tilfredse med den aftale, og det var ikke svært for os at gå med på finansiering af trafikaftalen heller.

Andre radikale gevinster bestod i, at det lykkedes at tilføre handicappede studerende flere midler. Det var noget, vi havde prioriteret og arbejdet for gennem længere tid, og det er der også grund til at være glade for er lykkedes.

Vi kunne desværre ikke enes om politi og kriminalforsorg, fordi regeringen krævede, at vi andre skulle tage ansvaret for regeringens eget udspil til finanslov, hvor bevillinger til politi og kriminalforsorg var reduceret.

KL 16.05

Igen i år holder ulandsbistand for som et af regeringens efterhånden faste indslag i kataloget over besparelser. På trods af at regeringen gik til valg på, at besparelser på ulandsbistanden var en engangsforestilling, ja, så har man gjort besparelsen permanent. Dertil kommer, at regeringen ikke længere agter at pristalsregulere ulandsbistanden.

Så på trods af konservative forsikringer om, at der ikke skæres i ulandsbistanden, er virkeligheden, at ulandsbistanden udhules gradvis år